

هوالله

ای یاران الهی اول وصیت این عبد اینست که در عبودیت آستان یزدان سهیم و شریک عبدالبهاء گردید و به جان و دل بکوشید که باین موهبت عظمی موفق شویم زیرا در عالم وجود بندگی آن درگاه مقام محمود است و در حیز شهود موهبت رب ودود فوالله الّذی لا اله الا هو که هر عزّتی ذلت محض است و هر مقامی پست و بی‌ثمر مگر ملازمت آستان و روش راستان و از ارکان اعظم عبودیت خدمت ملل و امم لهذا باید بندگان آن آستان خود را فدای جمیع اهل امکان نمایند و به دل و جان بکوشند تا آنکه خدمتی بعالم انسان نمایند علی‌الخصوص بنفوسی که در آغوش محبت الله پرورش یافته‌اند و از ثدی معرفت الله شیر نوشیده‌اند باری باید بمنتهای همت در ترتیب و تنظیم و تکمیل مدرسه تربیت بکوشید و بهر وسیله تشبث نمائید که بلکه آن دبستان روضه رحمن شود و انوار عرفان بتابد و اطفال از آشنا و بیگانه چنان تربیت شوند که مفخرت عالم انسان گردند و موهبت حضرت رحمن نهایت ترقی را در اندک مدتی بنمایند و چشم بگشایند و کشف حقایق اشیاء نمایند در هر فنی نهایت مهارت اکتساب کنند و اسرار اشیاء را کما هی ادراک نمایند و این منقبت از آثار باهره عبودیت آستان مقدّس است البتّه کمال اهتمام را مجری دارند و در فکر این باشند که مدارس متعدّده باز نمایند و مدارس علوم باید دبستان تعلیم و ادب باشد و در آداب و اخلاق بیش از علوم و فنون اهتمام نمایند زیرا ادب و نورانیت اخلاق مرجح است اگر اخلاق تربیت نشود علوم سبب مضرت گردد علم و دانش مملوح اگر مقارن حسن آداب و اخلاق گردد و الا سم قاتلست و آفت هائل طیب بدخو و خائن سبب هلاک گردد و علّت انواع امراض این قضیه را بسیار ملاحظه داشته باشید که اساس دبستان اول تعلیم آداب و اخلاق و تحسین اطوار و کردار باشد و علیکم التّحیّة و التّناء ع